

sig om et Arbejde, som er taget op paa langt Sigt, og som vi vilde svigte ved at ændre Husdyrloven, saaledes som det er foreslaaet. Det vil mærkes gennem mange Aar ud i Fremtiden og medføre et Brud paa det Arbejde, der nu i saa mange Aar er foregaaet med saa gode Resultater, et Brud, som før eller senere hele Samfundet vil komme til at betale for.

Jeg vil gerne anerkende den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, at Foreningskonsulenterne har haft den allerstørste Betydning for det danske Landbrug. Det er sikkert rigtigt, og derfor er det beklageligt, at Ministeren ønsker, at der skal skæres ned paa dette Punkt. Det ærede Medlem Hr. Olufson sagde ganske vist, at Konsulentinstitutionen, eller det var maa-ske Udgifterne til Konsulentinstitutionen, er vokset ud over alle Grænser, og at der maa være en Grænse for Statens Udgifter, det vil være rigtigt, sagde det ærede Medlem, at foretage Indskrænkninger paa Kontor- og Rejseudgifter. Ja, hvad enten man nu indskrænker paa den ene eller den anden Konto, hvis det hindrer Konsulenternes Arbejde, hvis det formindsker deres Betydning for Ophjælpingen af Husdyrbruget, saa ser jeg ikke, at det er bedre at beskære Kontor- og Rejseudgifter, idet Konsulenternes Arbejde jo for en væsentlig Del bestaar netop i Kontorarbejde og i Rejser rundt fra Besætning til Besætning for at gøre deres Sagkundskab og teoretiske Indsigt gældende hos de enkelte Besætningsejere. At man fra Socialdemokratiets Side i andre Forhold ser noget anderledes paa, hvad Rejser, ogsaa saadanne, som understøttes fra Staten, betyder, kan man se blot ved at tage Finanslovsforslaget. Der vil man finde opført et Beløb paa 290 000 Kr. til Husmandsrejser. Der anerkender man altsaa dog Berettigelsen af, at Husmændene rejser rundt og høster Belønning til Brug i deres Bedrift. Men det er dog langt, langt dyrere at lade alle Husmænd rejse rundt for at høste saadan Belønning end at lade Enkeltmand rejse omkring til Husmændene og give dem den. Nu skal jeg ikke sige, at de to Ting opvejer hinanden, men de supplerer hinanden udmærket, og derfor synes jeg, at skal man bibeholde den ene Foranstaltning, bør man ogsaa bibeholde den anden. Endvidere er der til Befordring af disse Husmænd paa deres Rejser opført 80 000 Kr. paa Finansloven. Det er Rejsegodtgørelse, som klodser noget, som er langt, langt større end den, Konsulenterne faar, og som disse i Virkeligheden gør et langt større Arbejde for, end den enkelte Husmand gør for den, han faar.

Og endelig er der til Præmiering af Husmændene et Beløb paa 35 000 Kr. Der anerkender jo den høje Regering og Regeringspartiet, hvilken Betydning Præmieringen har, at den fremmer Kappelysten og Kappelstriden, vækker Interessen for Arbejdet, saaledes at Arbejdet kommer til at gaa fremad med stærkere Skridt end før.

Det ærede Medlem Hr. Olufson spurgte: Betyder Statstilskuddet noget for Avlen, og betyder Statstilskuddet noget for Kontrolforeningerne? Vil Arbejdet gaa i Staa, hvis vi inddrager Statstilskuddet? Jeg tror ikke, Arbejdet vil gaa i Staa, men jeg tror, at den lille, om jeg saa maa sige, Strøm-slutning, der sker ved Tildelingen af dette Statstilskud, hvorved Strømmen slutes og kommer til at virke saaledes, at der bliver sat et Arbejde i Gang, udelukkes, hvis man borttager Statstilskuddet. Og hvis man endelig skulde til at sondre imellem, hvilke forskellige Grene der bedst kunde undvære Tilskuddet, er jeg ikke i Tvivl om, at det vil være Kontrolforeningsarbejdet. Kontrolforeningerne kan nemlig den forstaaende Landmand ikke undvære, hvis han overhovedet vil drive Kvægavl, saaledes at det kan betale sig. Selv om jeg er glad ved, at den højtærede Landbrugsminister vil forhøje Tilskuddet til Kontrolforeningerne, fordi jeg tror, det saa vil gøre yderligere Nytte, er jeg ikke i Tvivl om, at de andre Tilskud betyder langt mere for Avlsarbejdet end Tilskuddet til Kontrolforeningerne.

Endelig sammenlignede det ærede Medlem Hr. Olufson Priserne nu med Priserne i 1914. Han gjorde det paa en overordentlig ejendommelig Maade, idet han kun omtalte Varens Salgspris, men ikke med et Ord nævnte Produktionsprisen. Jeg forstaaer udmærket godt, hvorfor det ærede Medlem fremstillede Sagen saaledes: det er denne udprægede Husmandsbetragtning, som man fra det høje Ministeriums og Regeringspartiets Side er tilbøjelig til at anlægge. Man ser slet ikke hen til Produktionsprisen, og for Husmændene har den ogsaa mindre at sige. De indkasserer selv den Lønstigning, det øvrige Landbrug maa betale, og mærker ikke det Skattetryk, der hviler paa det øvrige Landbrug, i alt Fald ikke i samme Grad. Det er en absolut Husmandsbetragtning, som jeg indrømmer er berettiget fra den Side, men det er ikke nogen Samfunds-betragtning.

Hvis det ærede Medlem virkelig vil høste noget af de Tal, han kom med, maatte han samtidig have omtalt, hvor meget Løndgifterne og hvor meget Skatterne er steget i samme Tidsrum. Jeg kan fortælle